

[Startsida](#)

[Kontakt](#)

[Predikoarkiv](#)

Är du den som skulle komma?

Matt 11:2-6

Alla kristna drabbas av tvivel. Så är det tyvärr. Ibland kanske vi kämpar med tvivel som har att göra med en viss lära. Vårt förnuft sätter käppar i hjulet för tron. Ibland kanske vi undrar om allt i Bibeln verkligen kan stämma. Många människor omkring oss hävdar ju att vetenskapen bevisar att Bibeln har fel på en rad punkter. Ibland kanske vi tvivlar på att frälsningen är av nåd allena. Kan det verkligen stämma att jag får allt gratis? Ska jag verkligen inte prestera något själv också? Ibland kanske någon t.o.m. tvivlar på att det finns en god Gud? En katastrof i en människas liv, en stor sorg kan leda till att själva Gudstron får sig en knäck. I dagens text ser vi ett exempel på en kristen som blir svårt provad och som tvivlar, men som hanterar sitt tvivel på rätt sätt.

Johannes Döparen var en predikant och profet som drog stora åskådarmassor. Han levde ett enkelt liv i vildmarken med en sparsmakad kost av gräshoppor och vildhonung, men hans predikan var framgångsrik. Det står att: *Jerusalem och hela Judeen och hela landet kring Jordan kom ut till honom, och de bekände sina synder och döptes av honom i floden Jordan (Matt 3:5-6)*. Johannes var olik de skriftlärdade och fariséerna och hans undervisning slog ner som en bomb i det judiska samhället. Alla ville lyssna till den märklige mannen och t.o.m. de religiösa ledarna kom för att låta döpa sig. Johannes var också en förebild för oss i det att han vågade kritisera även de mäktiga för deras synd. I en tid då predikanten inte kunde luta sig mot vare sig någon paragraf om yttrandefrihet eller någon lag om religionsfrihet drog sig inte Johannes för att förkunna lagen även för självaste kungen. I Lukas evangelium läser vi: *Men landsfurstens Herodes blev tillrättavisad av Johannes för sitt förhållande till sin brors hustru Herodias och för allt ont som han hade gjort. Då lade Herodes till allt annat också det att han spärrade in Johannes i fängelse (Luk 3:19-20)*. Helt plötsligt hade Johannes Döparen gått från att vara den mest inflytelserika predikanten till en vanlig politisk fånge. Han satt inspärrad. Och när Johannes sitter i fängelse kan vi förstå att det är en svår provning. Kanske förväntade han sig omedelbara resultat efter det att han döpt Jesus. Han som tjänstgjort som Herrens förelöpare sänder nu sina lärjungar för att ställa den allt avgörande frågan till världens frälsare: *Är du den som skulle komma?*

När vi läser Nya testamentet och ser hur fientliga och motsträviga de judiska religiösa ledarna var mot Jesus kan vi luras att tro att de inte väntade sig någon Messias, att de inte väntade på Kristi ankomst, men så var inte fallet. Idag har nästan alla religiösa judar gett upp tanken på en personlig Messias (en del tänker sig istället staten Israel som den Messias som skall frälsa folket), men på Jesu tid trodde man på profetiorna och levde i väntan på ”den som kommer”. (Det är vad det grekiska ordet i texten betyder, ”den som kommer”.) Problemet för så många var istället att Jesus inte var vad de hade förväntat sig. Många, även lärjungarna själva, hoppades på en politisk ledare som skulle befria Israel från romarna. Felaktiga förväntningar på den kommande frälsaren gjorde att man tvivlade på att Jesus var den han sa sig vara. Kanske var det så att också Johannes Döparen hade förväntat sig något annat än att han skulle bli kastad i fängelse när Messias anlände. Även för oss kan felaktiga förväntningar leda till att vi tvivlar. Vi kanske tänker oss att vi som kristna aldrig ska drabbas av sorg, besvikelse eller motgångar. Vi kanske frestas att i vårt hjärta vara framgångsteologer, och vänta oss bara framgångar här i världen. Men det lovar aldrig Jesus. Istället är det viktigt att vi, när vi genomlider provningar, vet att det inte är ett tecken på att Gud inte finns eller på att vi tappat tron, eller på att Gud är arg på oss. Istället är de svårigheter vi upplever i livet Guds sätt att uppfostra oss. Bibeln lär oss: *förakta inte Herrens tuktan och tappa inte modet när du tuktas av honom. Ty den Herren älskar tuktar han, och han agar var son som han har kär. Det är till er fostran som ni får utstå lidande. Gud handlar med er som med söner. Och var finns väl en son som inte tuktas av sin far (Hebr 12:5-7)?* När vi frestas att tvivla, oavsett om det är på grund av en provning eller något annat ska vi göra som Johannes Döparen och vända oss direkt till Jesus.

Har du någon gång fått tillfälle att säga: 'Vad var det jag sa'? Det kanske är någon som har tvivlat på din förmåga, och när du lyckats får du möjlighet att trycka dit den som tvivlade med ett triumfatoriskt 'Vad var det jag sa? Jag visste nog att jag skulle klara det.' En del historiker menar att underskattning är den bästa motivationen för människor i deras karriärer. De flesta stora politiker och militärer och vetenskapsmän har, menar dessa historiker, råkat ut för många motgångar och fått kämpa mot omgivningens tvivel. Människors tvivel, och bitterhet mot dem som inte trott på deras kapacitet, har varit drivkraften för sådana personer som Winston Churchill och Napoleon. Vi kan tänka oss att dessa människor när de väl nått framgång inte varit så vänliga mot sina tidigare belackare och kritiker. Lyckligtvis är inte Jesus sådan. Jesus tar emot och stärker den som tvivlar. När Johannes lärjungar framför Döparens undran: *Är du den som skulle komma?* så blir inte Jesus arg. Han säger inte: 'Det borde väl han om någon veta. Han som så troget vittnat om mig borde verkligen inte tvivla nu.' Jesus biter inte heller ihop i ilska och tänker: 'jag ska nog visa den där Johannes Döparen'. Istället undervisar Jesus tålmodigt om att han verkligen är "den som kommer". Den om vilken profeterna i Gamla Testamentet har talat. Att han är den enda som kan rädda oss människor från våra synder.

Ett annat trösterikt exempel på hur Jesus tar emot den som tvivlar hittar vi i Johannesevangeliet. Efter att lärjungen Tomas vägrat tro på de andra lärjungarnas vittnesbörd om att Jesus hade uppstått från de döda. Efter att han gått så långt att han ställde ett ultimatum för att tro, så visar sig frälsaren för honom. Jesus förmanar Tomas för hans tvivel, men han avvisar honom inte. Istället säger Jesus: *Räck hit ditt finger och se mina händer. Och räck hit din hand och stick den i min sida. Och tvivla inte utan tro! (Joh 20:27)*. Dessa exempel är till tröst för oss när vi tvivlar. Jesus uppmuntrar aldrig tvivel på hans ord. Han berömmar aldrig den som tvivlar för hans goda kritiska tänkande, men han avvisar oss inte heller för att vi ibland är svaga i tron. När vi tvivlar ska vi inte vända oss till dem som inte kan hjälpa. Vi ska söka tröst hos honom som är vägen, sanningen och livet. När vi känner oss svaga är lösningen inte att ta ett steg tillbaka från församlingen och Guds Ord. Tvärtom är det när vi känner oss svaga som vi behöver Guds kärlek och undervisning som allra mest. Vi som är pollenallergiker skulle aldrig drömma om att sluta äta medicin när pollenhalterna är som allra högst. Det är då vi behöver bra och stark medicin i höga doser. Så är det också för oss kristna. När vi tvivlar. När det känns som om Gud är långt borta. När vi inte förstår varför vårt liv ser ut som det gör. Det är då vi behöver ännu högre doser av Guds uppmuntran, kärlek, förlåtelse och evangelium. Det är då vi behöver gå till gudstjänsten och få höra avlösningen. Det är då vi behöver få komma fram till Herrens nattvardsbord, och få ta emot Jesu sanna kropp och blod och därmed syndernas förlåtelse. Det är då vi behöver våra bröder och systrar i tron, gemenskapen med dem och deras uppmuntran. Låt oss när vi är svaga göra som Johannes och vända oss till honom som verkligen kan hjälpa. Profeten Jesaja har vittnat om Gud och sagt: *Ett brutet strå skall han inte krossa, en tynande veke skall han inte släcka (Jes 42:3)*.

Hur gör då Jesus för att hjälpa den som tvivlar på att han är den som bär hela världens skuld och synder med sig upp på korset? Hur gör han för att stärka den som undrar om han verkligen är den som ska dö men sedan uppstå på den tredje dagen? Den som ska bevara de som tror på honom och en dag hämta hem sina troende till himmelriket. Ja, först pekar Jesus på sina underverk. *Han säger: Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: Blinda får sin syn, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår.* Jesu mäktiga under visar att han är Gud och människa. Undren bekräftar Jesu vittnesmål om att Fadern sänt honom för att frälsa oss alla. Den Gud som skapade himmel och jord och allt som finns därpå. Den Gud som räddade Noa från syndafloden. Den Gud som förde Israels folk ut ur Egypten. Den Gud som förde en rest av folket tillbaka till det utlovade landet efter exilen i Babylon. Det var den Gud som nu gick på jorden. Det var den Gud som nu samlade lärjungar till sig, och förberedde sig för att bära korset upp till Golgata. Men när Jesus ber Johannes lärjungar framföra denna hälsning till den fängslade profeten så är det inte bara makten i undren som är tänkta att övertyga, trösta och uppmuntra Johannes. Jesus hänvisar också till profeten Jesajas ord. I Jes 35 står det om när Gud själv ska komma för att frälsa sitt folk. Vi läser: *Då skall*

de blindas ögon öppnas och de dövas öron upplåtas. Den lame skall hoppa som en hjort, den stummes tunga skall jubla (Jes 35:5-6). Förutom de under som Jesaja förutsäger lägger Jesus till att spetälska blir rena och döda uppstår. Genom att förklara att GT:s profetior nu går i uppfyllelse, visar Jesus att Johannes inte behöver vara orolig. Guds frälsning har kommit. Frälsaren har anlät och påbörjat sitt verk. Väntan på den som kommer är över.

När Jesus pekat på sina gärningar för att stilla Johannes tvivel så tillägger han också det allra viktigaste. Jesus säger: *för fattiga predikas glädjens budskap.* De mäktiga undren som Jesus utförde var märkliga vittnesbörd om att Jesus verkligen var Messias, men det allra mest fantastiska med Jesus är inte hans under, det är hans undervisning. Det finns massvis av religiösa ledare i vår tid och människor på Jesu tid led inte heller av någon brist på andliga ledare. Du har säkert hört någon berätta att de har lösningen på dina problem. Att du kan uppnå lycka, själslig frid, kanske också materiellt välbestånd, om du bara följer hans/hennes råd och instruktioner. Ibland vill de sälja något. Kanske en magisk sten, ett magnetiskt armband, en auraanalys eller en rejäl aromterapi. Ibland vill de att du ska betala för en av deras kurser. Ibland vill de kanske bara att du ska lyda dem och underkasta dig deras auktoritet. Jesus har ett helt annat budskap. Han kräver ingenting av sina åhörare. Han begär inga bidrag. Han säljer inga relikier. Han erbjuder syndernas förlåtelse fritt och för intet. Istället för att begära något av oss, vill han ge oss något. Istället för att dela ut lappar med ett postgirokonto till vilket man kan skicka pengar, vill han överlämna den största av alla skatter till sina åhörare i alla tider. Jesu budskap är att Gud själv gör det vi inte klarar av. Jesu budskap är att Gud kommer till oss med sin nåd och förlåtelse. Han ber inte oss att vi ska närma oss Gud. Och lägg märke till vilken som är hans målgrupp: *för fattiga predikas glädjens budskap.* Om du har själviska motiv som andlig ledare gäller det att hitta en målgrupp som kan betala för sig, och göra reklam för din produkt. Varför inte kända Hollywood-stjärnor? Varför skulle du vända dig till de fattiga? Men Jesus som ser till våra behov och inte sin egen vinst, han vänder sig till dem som behöver honom. För att trösta Johannes Döparen som sitter i sin fängelsehåla, för att övertyga honom om att Jesus är frälsaren, så pekar Jesus på sitt budskap.

Vi kan lära oss mycket av hur Jesus bär sig åt när han tröstar Johannes. Jesus kommer inte med en uppsjö av argument, med invecklade logiska resonemang eller en rejäl utskällning. Jesus pekar på sina gärningar, och sin undervisning. Det är också vad vi ska klamra oss fast vid när vi tvivlar. Se på Jesu gärningar, hur han uppfyller alla Gamla Testamentets profetior om den frälsare som ska komma. Tänk på hur den Helige Ande ledde t.ex. Jesaja att 800 år innan Jesu födelse förutsäga Jesu verk. Se på Jesu undervisning. Den är inte lik någonting annat. Jesus undervisar om nåden allena, om frälsning genom tron, inte goda gärningar. Om en frid med Gud som vinnas av Guds son själv. När du undrar i ditt hjärta: Är han den som skulle komma? Se på Kristus, där finns svaret.

Amen! Kom Herre Jesus!

Peter Öhman

[startside](#) | [upp](#) | [predikoarkiv](#) | [skriv ut](#)

© HL 17 januari 2007